

Arrest

nr. 202 241 van 11 april 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Kati VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 april 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 2 januari 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 april 2018 om 16u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERHAGEN, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1990.

Op 2 januari 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing dient de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. Voormeld beroep is nog hangende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 3 april 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Naar aanleiding van voormelde beslissing dient de verzoekende partij een verzoekschrift tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen in uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de beslissing van 2 januari 2018.

Op 9 april 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, dit ter vervanging van de beslissing van 3 april 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

2.1. De wettelijke bepalingen

- Artikel 39/85, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn”.

- Artikel 39/57, §1, derde lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen”.

- Artikel 39/85, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Op straffe van onontvankelijkheid van de vordering waarbij de Raad bij wege van voorlopige maatregelen verzocht wordt zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een andere beslissing te behandelen die vatbaar is voor vernietiging op grond van artikel 39/2, dient de verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, bedoeld in het eerste lid, gelijktijdig, al naargelang het geval, het voorwerp te zijn van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen of van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterste dringende noodzakelijkheid”.

2.2. De toepassing van de wettelijke bepalingen

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen werd tijdig ingediend.

Op het ogenblik dat de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen werd ingediend, ging het gelijktijdig gepaard met een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de verwijderingsmaatregel van 3 april 2018. Hierdoor was de tenuitvoerlegging imminent geworden. De verwijderingsmaatregel van 3 april 2018 werd door de verwerende partij impliciet, doch zeker

ingetrokken en vervangen door een nieuwe verwijderingsmaatregel. Gelet op de intrekking van de beslissing van 3 april 2018 door de verwerende partij is de beslissing van 3 april 2018 derhalve met retroactieve werking uit het rechtsverkeer verdwenen. In het arrest van 11 april 2018 met nummer 202239 oordeelt de Raad met betrekking tot de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid die ingediend werd tegen de verwijderingsmaatregel van 3 april 2018 dat *“2.1. In de nota met opmerkingen geeft de verwerende partij aan dat ten aanzien van verzoekende partij op 9 april 2018 een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering werd genomen, dit ter vervanging van de huidige bestreden beslissing. Deze nieuwe de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering werd tevens op 10 april 2018 ter kennis gebracht van de verzoekende partij.*

2.2. De Raad stelt vast dat de thans bestreden beslissing impliciet, doch zeker werd ingetrokken en vervangen door een nieuwe beslissing. Ter terechtzitting stellen de partijen zich terzake te gedragen naar de wijsheid van de Raad. De thans voorliggende vordering is dan ook zonder voorwerp geworden en is derhalve doelloos. Bijgevolg dient de vordering te worden verworpen.”

Gelet op het gegeven dat de verwijderingsbeslissing van 3 april 2018 uit het rechtsverkeer verdwenen is, is de uitvoering ervan niet meer imminent. Het imminent karakter vloeit heden voort uit de beslissing van 9 april 2018, die op 10 april 2018 aan de verzoekende partij betekend werd. Tegen de beslissing van 9 april 2018 werd er nog geen vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend. Bijgevolg maken de verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is en de beslissing van 2 januari 2018 niet tegelijkertijd het voorwerp uit, naar gelang het geval, van een vordering tot schorsing of een vordering van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt duidelijk dat het de bedoeling is van de wetgever om de behandeling door de Raad van de uiterst dringende verzoeken die worden ingediend door dezelfde vreemdeling, te stroomlijnen (parl.voorbereiding., St. Kamer, 3445/01, p.13). Bijgevolg zal de verzoekende partij opnieuw een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen tegen de beslissing van 2 januari 2018 moeten indienen gelijktijdig met de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de beslissing van 9 april 2018. In deze stand van het geding zijn de gevorderde voorlopige maatregelen onontvankelijk.

Ter terechtzitting worden de partijen hierop gewezen. Ze stellen zich naar de wijsheid te gedragen. De advocaat van de verzoekende partij beklemtoont dat er *in casu* nog sprake is van een “imminent” karakter nu er opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten met het oog op vasthouding werd genomen. Daarenboven klaagt ze de handelswijze van de verwerende partij aan en stelt ze dat door het onzorgvuldig onderzoek van de verwerende partij haar cliënt in onwettige detentie was.

Zoals hoger reeds aangegeven vloeit het imminent karakter van de vordering nu voort uit de beslissing van 9 april 2018 en niet meer uit de ingetrokken beslissing van 3 april 2018. Bijgevolg dient de verzoekende partij gelijktijdig een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen tegen de beslissing van 9 april 2018 en voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen tegen de beslissing van 2 januari 2018. Het is inderdaad zo dat de handelswijze van de verwerende partij blijk geeft van een grote mate van onvoorspelbaarheid die de proceseconomie in het gedrang brengt, maar is op zich onvoldoende om de ontvankelijkheid van het huidig beroep te behouden. Het is de duidelijke wil van de wetgever om de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid te behandelen met de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de verwijderingsbeslissing waarvan de tenuitvoerlegging imminent is.

Wat het pleidooi van de verzoekende partij betreft met betrekking tot haar onwettige vasthouding ten gevolge van de beslissing van 3 april 2018, die heden ingetrokken is, wijst de Raad erop dat de beslissing tot vrijheidsberoving overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze beslissing. Bijgevolg kan voormelde argumentatie niet leiden tot de ontvankelijkheid van het huidig beroep.

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 2 januari 2018 wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE BONDT,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE BONDT

M. RYCKASEYS